

ны-ты нему силы на природж-тѣ! Кытъ-тъ, Акула-та (рыба, коя-то яде человѣци), брѣзый Делфинъ прѣплувать океана; а человѣкъ хврьчи на свои-ты корабы отъ единый полюсъ до другий, прѣминува отъ море-то въ рѣкы-ты, отъ солены-ты воды въ сладки-ты, отъ сладки-ты въ солены-ты и оставя сльдъ себе си надалечь тыя жители на океана. На природж-тѣ человѣческѣ не е свойственно, както на рыбѣ-тѣ, да ся спуща въ глѣбочинж-тѣ на вль-ны-ты; нѣ водолозный звѣнецъ му позволява да слиза на мореко-то дѣно и да останува по нѣколко чяса тамъ. Колко-то и да ся слабы и безсилны рѣ-цѣ-ты на человѣка и всички-ты му членове, като гы сравнимъ съ силж-тѣ, коя-то ся намира въ хо-бота (муцунж-тѣ) на слона, или въ ногж-тѣ на тоя исполинъ, или въ опашкѣ-тѣ на кыта, коя-то съ единъ ударъ разрушява корабы и гы подхвръля на-горѣ, нѣ человѣкъ удлѣжява рѣкѣ-тѣ си чрезъ ло-сть, и съ врѣтѣшкѣ (макарѣ) клати и подвига най-голѣмы тяжести. Зѣбѣ-ть на бобры прѣрѣзва доста дебели дрѣвены клонове; нѣ тріонѣ-ть и брадва-та, въ рѣцѣ-тѣ на человѣка, уничтожява най-старѣ, не-покѣтижтѣ горѣ; свредель-ть пробива пѣ-глѣбоко, отъ колко-то чловка-та, на коњ-то и да е птицѣ, или хоботецѣ-ть на бубулечкѣ, въ най-ягко-то дрѣво, и може дори да пробива камни и металлы. Око-то человѣческо, при всичко-то му вѣзможно съврѣшен-ство, нѣма проницателность-тѣ на сокола или орела, тѣй като не може да отличя прѣдмѣты-ты, кои-то сѣ далечь отъ него на повыче отъ 3500 стѣпкы; нѣ като ся въоржжи человѣкъ съ телескопомъ, раз-глядва най-далечны прѣдмѣты, и чрѣзъ него познава величіе-то мірозданіе-то, а чрѣзъ микроскопа прѣдъ